P7_TA(2014)0022

EU:n ja Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) suhteiden tulevaisuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2014 EU:n ja Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) suhteiden tulevaisuudesta (2013/2148(INI))

(2016/C 482/11)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon EU:n ja Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) suhteita koskevan keskeisen sääntelykehyksen, erityisesti maaliskuussa 1980 allekirjoitetun Euroopan talousyhteisön ja Kaakkois-Aasian maiden liiton välisen yhteistyösopimuksen ([1]),

— ottaa huomioon seitsemää kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevat käynnissä olevat neuvottelut ja/tai sopimusten tekemisen Euroopan unionin ja ASEANin jäsenvaltioiden eli Brunei Darussalamin, Indonesian, Malesian, Filippiinien, Singaporen, Thaimaan ja Vietnamin välillä,

— ottaa huomioon vapaakauppasopimuksia koskevat neuvottelut Malesian, Thaimaan ja Vietnamin kanssa sekä EU:n ja Singaporen välisen vapaakauppasopimuksen tekemisen,

— ottaa huomioon heinäkuussa 2003 laaditun EU:n strategian ”Uusi kumppanuus Kaakkois-Aasian kanssa” (COM(2003) 0399), jossa keskeisiksi painopisteiksi määritetään alueellisten kauppa- ja investointisuhteiden parantaminen ASEANin kanssa sekä vuoropuhelu tietyillä politiikan alueilla,

— ottaa huomioon seitsemännen Aasian ja Euroopan parlamentaarisen kumppanuuden kokouksen (ASEP) ja 22. ASEANin huippukokouksen,

— ottaa huomioon maaliskuussa 2007 annetun Nürnbergin julistuksen EU:n ja ASEANin tehostetusta kumppanuudesta sekä sen marraskuussa 2007 hyväksytyn toimintasuunnitelman,

— ottaa huomioon Brunei Darussalamissa 27. huhtikuuta 2012 hyväksytyn Bandar Seri Begawan -toimintasuunnitelman ASEANin ja EU:n tehostetun kumppanuuden lujittamiseksi (2013–2017),

— ottaa huomioon Euroopan unionin liittymisen Kaakkois-Aasian ystävyys- ja yhteistyösopimukseen Phnom Penhissä 12. heinäkuuta 2012 ([2]),

— ottaa huomioon Vientianessa, Laosissa, marraskuussa 2012 pidetyn yhdeksännen Aasia–Eurooppa-kokouksen (ASEM-huippukokous),

— ottaa huomioon helmikuussa 1997 perustetun Aasia–Eurooppa-säätiön (Asef), joka tarjoaa foorumin kansalaisjärjestöjen vuoropuhelulle,

— ottaa huomioon ASEANin ja EU:n alueellisen integraation tukiohjelman (APRIS), ASEANin alueellisen integraation tukiohjelman (ARISE) sekä EU:n ja ASEANin alueellisen vuoropuheluvälineen (READI), joilla tuetaan toimintalinjojen ja säännösten lähentämistä muilla kuin kauppaan liittyvillä aloilla,

— ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2012 annetun EU:n ja Yhdysvaltojen yhteisen julkilausuman Aasian ja Tyynenmeren alueesta,

— ottaa huomioon Kaakkois-Aasian maiden liiton perustamisen 8. elokuuta 1967,

— ottaa huomioon vuonna 2007 hyväksytyn ASEANin talousyhteisöä koskevan suunnitelman (ASEAN Economic Community Blueprint) sekä vuonna 2008 hyväksytyn ASEANin peruskirjan,

— ottaa huomioon 18. marraskuuta 2012 annetun ASEANin ensimmäisen ihmisoikeusjulistuksen, ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan (AICHR) perustamisen sekä 8. toukokuuta 2013 järjestetyn ensimmäisen vuoropuhelun AICHR:n ja juuri nimitetyn ihmisoikeuksista vastaavan Euroopan unionin erityisedustajan Stavros Lambrinidisin välillä,

([1]) EYVL C 85, 8.4.1980, s. 83.
([2]) EUVL L 154, 15.6.2012, s. 1.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

— ottaa huomioon vuonna 2009 pidetyn 14. ASEANin huippukokouksen sekä ASEANin talousyhteisön sisämarkkinoita, ASEANin poliittista ja turvallisuusyhteisöä sekä ASEANin sosiokulttuurista yhteisöä koskevan suunnitelman,

— ottaa huomioon Bruneissa 24.–25. huhtikuuta 2013 pidetyn 22. ASEANin huippukokouksen,

— ottaa huomioon Phnom Penhissä 20. marraskuuta 2012 pidetyn Itä-Aasian maiden 7. huippukokouksen (East Asia Summit, EAS), johon osallistui 17 valtionpäämiestä ASEAN-maista, Kiinasta, Japanista ja Etelä-Koreasta (ASEAN+3), Intiasta, Australiasta ja Uudesta-Seelannista (ASEAN+6) sekä Yhdysvalloista;

— ottaa huomioon katastrofihallintaa ja toimintaa hätätilanteissa koskevan ASEANin sopimuksen (AADMER),

— ottaa huomioon Phnom Penhissä 6. syyskuuta 2013 hyväksytyn ASEANin sosiaalista hyvinvointia ja kehitystä käsittelevän kahdeksannen ministerikokouksen yhteisen julkilausuman ASEANin lokakuuksi 2013 suunnitellun huippukokouksen valmistelemista varten, ja julkilausuman kohdan, jonka mukaan mahdollisuus sosiaaliseen suojeluun on perusihmisoikeus,

— ottaa huomioon äskettäin antamansa ASEANin jäsenvaltioita koskevat päätöslauselmat, erityisesti 11. syyskuuta 2013 EU:n ja Malesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta käytävistä neuvotteluista ([1]), 13. kesäkuuta 2013 rohingya-muslimien tilanteesta ([2]), 11. kesäkuuta 2013 järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi ([3]), 18. huhtikuuta 2013 Vietnamista ja erityisesti sananvapaudesta ([4]) ja 7. helmikuuta 2013 Laosista: Sombath Somphonen tapaus ([5]) antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon aiemmin antamansa ASEANin jäsenvaltioita koskevat päätöslauselmat, erityisesti 17. helmikuuta 2011 Thaimaan ja Kambodžan välisistä rajaselkkauksista ([6]), 7. heinäkuuta 2011 aiheesta ”Indonesia ja hyökkäykset vähemmistöjä vastaan” ([7]), 25. marraskuuta 2010 Burmasta, maassa pidetyistä vaaleista ja oppositiojohtaja Aung San Suu Kyin vapautuksesta ([8]), 20. toukokuuta 2010 Burman/Myanmarin tilanteesta ([9]), 20. toukokuuta 2010 Thaimaan tilanteesta ([10]), 26. marraskuuta 2009 Laosin ja Vietnamin tilanteesta ([11]) ja 5. helmikuuta 2009 burmalaispakolaisten tilanteesta Thaimaassa ([12]) antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. kesäkuuta 2011 hyväksymät yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat suuntaviivat, joilla pannaan täytäntöön suojeluun, kunnioitukseen ja korjaamiseen perustuva YK:n toimintakehys,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0441/2013),

A. katsoo, että ASEAN on nykyisin sekä talouskehityksen että geopoliittisen dynamiikan suhteen yksi kaikkein tärkeimmistä kehittyvistä alueellisista järjestöistä maailmassa;

B. ottaa huomioon, että marraskuussa 2007 allekirjoitetulla ASEANin peruskirjalla luodaan ASEANille oikeushenkilöys sekä oikeudellinen ja institutionaalinen kehys ja perustetaan lisäksi pysyvien edustajien komitea tukemaan ja koordinoimaan ASEANin työtä;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0367.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0286.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0245.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0189.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0058.
([6]) EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 57.
([7]) EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 201.
([8]) EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 120.
([9]) EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 154.
([10]) EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 152.
([11]) EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 76.
([12]) EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 144.

C. ottaa huomioon, että ASEANin talousyhteisöllä pyritään luomaan 600 miljoonan ihmisen kattavat sisämarkkinat vuoteen 2015 mennessä, ja toteaa, että sisämarkkinat tekevät ASEANista, sen kilpailukykyisistä talouden toimijoista ja nopeasti kasvavasta sisäisestä kysynnästä vertailukelpoisen maailman muihin suuriin markkina-alueisiin, kuten EU:hun, Yhdysvaltoihin, Kiinaan, Japaniin ja Intiaan, nähden ja näin ollen vahvan talouskumppanin alueellisilla ja kansainvälisillä markkinoilla; katsoo, että tiettyihin ASEANin jäsenmaihin kohdistuu haasteita tässä prosessissa kilpailukyvyn, yhteiskunnallisen vakauden ja yhdentymisprosessin sosiaalisten osa-alueiden lujittamisen ja kehittämisen yhteydessä;

D. toteaa, että ASEANin jäsenvaltioiden taloudelliset rakenneuudistustoimet vuoden 1997 Aasian talouskriisin jälkeen ovat auttaneet niitä torjumaan yleisesti ottaen hyvin nykyisen maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutuksia;

E. ottaa huomioon, että ASEANin alueellinen foorumi (ARF) perustettiin vuonna 1993 edistämään poliittisia ja turvallisuusasioita koskevaa vuoropuhelua ja neuvottelua sekä vahvistamaan luottamusta rakentavaa ja ehkäisevää diplomatiaa Aasian ja Tyynenmeren alueella;

F. toteaa, että viimeisimmässä ASEANin huippukokouksessa vaadittiin ydinaseiden poistamista Korean niemimaalta ja rohkaistiin ydinasevaltioita liittymään Kaakkois-Aasian ydinaseettomasta vyöhykkeestä tehdyn sopimuksen pöytäkirjaan; ottaa huomioon, että huippukokouksessa keskusteltiin myös Itä-Timorin mahdollisesta osallistumisesta ASEANiin tulevaisuudessa;

G. toteaa, että Kiina on lujittanut taloudellisia suhteitaan Kaakkois-Aasian maihin; toteaa, että jotkut ASEANin jäsenvaltiot ovat tiivistäneet meriturvallisuutta koskevaa yhteistyötään Yhdysvaltojen kanssa; toteaa, että Venäjä pitää Aasiaa tärkeänä osana kansainvälistä strategiaansa; katsoo, että ASEAN-mailla on edelleen tärkeä merkitys rauhan ja vakauden säilyttämisessä alueella; toteaa, että EU:n ja ASEANin yhteisenä huolenaiheena ovat ratkaisemattomat aluekiistat Etelä-Kiinan merellä ja niiden keskeisenä intressinä on rauhan ja vakauden säilyttäminen sekä kansainvälisen oikeuden ja erityisesti YK:n peruskirjan ja vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen noudattaminen; tukee heinäkuussa 2012 vahvistettua Etelä-Kiinan merta koskevaa kuutta periaatetta (Six-Point Principles on the South China Sea) ja vuonna 2011 annettuja suuntaviivoja osapuolten toiminnasta Etelä-Kiinan merellä annetun julistuksen (Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea) täytäntöönpanosta, ja kannustaa sovintoratkaisuun rauhanomaisin keinoin;

H. ottaa huomioon, että ASEANin ihmisoikeusjulistuksessa myönnetään edelleen yksittäisille maille oikeus antaa omia ihmisoikeuksien suojelua koskevia säädöksiään samalla kun siinä luodaan yleiset puitteet ihmisoikeuksien suojelulle koko alueella;

I. ottaa huomioon, että 8. marraskuuta 2013 taifuuni Haiyan aiheutti tuhoa Filippiineillä hävittäen kokonaisia kaupunkeja, surmaten edelleen vahvistamattoman määrän ihmisiä – mahdollisesti tuhansia – ja jättäen miljoonia kodittomiksi; katsoo, että tämä hirmumyrsky, joka on kaikkien aikojen voimakkain rekisteröity ja rantautunut myrsky, osoitti todeksi vakavan vaaran, jota yhä useammin esiintyvät äärimmäiset sääolosuhteet aiheuttavat;

J. katsoo, että alueen laajojen metsäpalojen aiheuttamasta savusta johtuvilla korkeilla saastearvoilla on erittäin vakavia ympäristövaikutuksia ja niistä voi muodostua uudenlainen turvallisuusuhka;

K. ottaa huomioon, että EU:n ja ASEANin yhteisenä poliittisena tavoitteena on edistää hyvinvointia, yhteistyötä ja rauhaa omilla alueillaan ja koko maailmassa;

L. ottaa huomioon, että vuonna 2012 laaditulla EU:n ja ASEANin välisellä Bandar Seri Begawan -toimintasuunnitelmalla pyritään keskittämään yhteistyötä strategisemmin ASEANin kolmeen pilariin sekä kulttuuri- ja kehitysyhteistyöhön, ja toteaa, että sen puitteissa järjestetään säännöllisesti ministerien ja johtavien virkamiesten kokouksia;

M. toteaa, että meneillään olevat EU:n ja Malesian, Thaimaan ja Vietnamin väliset vapaakauppasopimusneuvottelut sekä EU:n ja Singaporen välisen vapaakauppasopimuksen tekeminen ja alueiden välistä vapaakauppasopimusta koskeva pitkän aikavälin tavoite huomioon ottaen on entistäkin tärkeämpää kehittää kattavampi toimintapolitiikan kehys ASEAN-kumppaneiden kanssa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

1. katsoo, että ASEAN on tärkeä alueellinen ja maailmanlaajuinen talouden toimija, joka voi merkittävästi edistää rauhanomaista ja monenvälistä maailmanjärjestystä; toivoo, että ASEANin institutionaalisia, taloudellisia ja poliittisia valmiuksia kehitetään edelleen;

2. kannustaa voimakkaasti ASEANia jatkamaan poliittista ja taloudellista yhdentymistä, etenkin vuoteen 2015 mennessä perustettavaa talousyhteisöä koskevaa ASEANin kunnianhimoista suunnitelmaa sekä sisäisten työmarkkinoiden vapauttamista, mistä olisi merkittävästi hyötyä kaikille osallistujamaille;

3. onnittelee ASEANin johtajia merkittävästä edistymisestä alueellisessa yhdentymisprosessissa ja erityisesti ASEANin talousyhteisön lähestyvässä perustamisessa; katsoo, että tämän myönteisen kehityksen vastineena olisi lujitettava ASEANin parlamentaarista ulottuvuutta, ja kehottaa ASEANin johtajia harkitsemaan ASEANin parlamenttien välisen yleiskokouksen (AIPA) roolin tunnustamista virallisesti peruskirjassa ASEANin itsensä olennaiseksi osaksi;

4. korostaa ASEANin alueen merkittävää taloudellista potentiaalia ja kannustaa ASEANin jäsenvaltioita ja ASEAN-maissa toimivia kansallisia ja ulkomaisia yrityksiä toimimaan yrityksen yhteiskuntavastuun periaatteiden mukaisesti, noudattamaan aktiivisesti ILOn työelämän perusnormeja sekä yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n suuntaviivoja, edistämään asianmukaista työsuojelua ja oikeudenmukaisia työoloja ja vakiinnuttamaan ympäristön, joka on myönteisempi ammattiliittojen ja niiden toiminnan kehittämiselle; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tukemaan sellaisten toimien kehittämistä, joilla lisätään kansainvälisiä ja paikallisia lainvalvontavalmiuksia;

5. katsoo, että ASEAN-maiden olisi siirryttävä kohti uutta osallistavaa taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen vaihetta ja kiinnitettävä erityistä huomiota kansojensa ihmisoikeuksien, sosiaalisten oikeuksien, työntekijöiden oikeuksien ja taloudellisten oikeuksien edistämiseen tasa-arvoisempien ja oikeudenmukaisempien yhteiskuntien turvaamiseksi; katsoo, että tämän saavuttamiseksi niiden olisi käytettävä kasvanut taloudellinen vaurautensa sosiaaliturvaverkon ja sosiaalisen suojelun verkon vahvistamiseen; kehottaa myös EU:ta parantamaan ihmisoikeuksia koskevaa yhteistyötään tehostaakseen ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan toimintaa ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi;

6. korostaa, että EU:lla ja ASEANilla on yhteisiä arvoja sekä yhteisiä poliittisia ja taloudellisia intressejä, joita olisi kehitettävä edelleen painopistealoina ja nostettava strategisiksi kumppanuuksiksi; pitää myönteisenä, että tunnustuksena tämän suhteen merkityksestä Euroopan ulkosuhdehallinto harkitsee aktiivisesti EU:n ASEANin edustuston päällikön nimittämistä; odottaa, että tämä johtaa ASEANin jäsenvaltioissa sijaitsevien EU:n edustustojen päälliköiden ja EU:n jäsenvaltioiden suurlähetystöjen väliseen tehostettuun koordinointiin ja lisää EU:n poliittista uskottavuutta ja näkyvyyttä; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota esittämään uudistettua, kattavampaa Kaakkois-Aasian strategiaa;

7. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi kehitettävä ASEANin aluetta koskeva yhteinen ja yhdenmukainen lähestymistapa toisiaan tukien ja täydentäen ja mahdollistaen siten EU:n vahvemman taloudellisen ja poliittisen läsnäolon alueella; katsoo, että on tärkeää lisätä EU:n ja sen jäsenvaltioiden edustajien läsnäoloa kaikilla tasoilla ASEANin alueellisilla ja kansallisilla foorumeilla;

8. suosittaa, että unioni pyrkii lisäämään näissä maissa yleistä tietoisuutta siitä, että unioni toimii ulkopolitiikassaan sääntelevänä voimana, jonka tavoitteena on edistää alueellista yhdentymistä poliittisen vuoropuhelun, etuuskohteluun perustuvien kauppasopimusten ja assosiaatiosopimusten avulla;

9. panee tyytyväisenä merkille EU:n ja seitsemän yksittäisen ASEANin jäsenvaltion välillä käytävät neuvottelut seitsemästä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta, jotka muodostavat perustan keskinäisten suhteiden syventämiselle, ja korostaa, että on tarpeen jouduttaa neuvotteluja muiden ASEANin jäsenvaltioiden kanssa; kehottaa ratifioimaan pikaisesti olemassa olevat kumppanuus- ja yhteistyösopimukset; katsoo kuitenkin, että nämä yksittäisten valtioiden kanssa tehdyt kumppanuus- ja yhteistyösopimukset eivät saisi olla esteenä EU:n ja ASEANin suhteille yleisellä tasolla;

10. kannattaa suhteen parlamentaarisen ulottuvuuden lujittamista; katsoo, että virallisen EU:n ja ASEANin parlamenttien välisen yleiskokouksen perustaminen tehostaisi entisestään EU:n ja ASEANin jäsenvaltioiden välisiä suhteita, kunhan olosuhteet olisivat otolliset, ja tarjoaisi myös monenkeskisen vuorovaikutusfoorumin, jolla voitaisiin käsitellä maailmanlaajuisia kysymyksiä kokonaisvaltaisemmalla tavalla; ehdottaa lisäksi, että kehitetään yhteyksiä Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan ja ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan välille; katsoo, että parlamentaarista demokratiaa edistävä toimisto voisi tarjota tukea ASEANin parlamenttien väliselle yleiskokoukselle valmiuksien kehittämiseen tehostamalla kansallisten parlamenttien sekä ASEANin parlamenttien välisen yleiskokouksen asemaa ASEANin sisällä;

11. korostaa etuja, joita syntyisi siitä, että järjestettäisiin enemmän yhteisiä korkean tason kokouksia ja parannettaisiin keskinäistä yhteistyötä ja ymmärrystä monenvälisillä foorumeilla, kuten YK:ssa ja sen järjestöissä, Kansainvälisessä valuuttarahastossa (IMF) ja Maailman kauppajärjestössä (WTO);

12. korostaa, että Aasia–Eurooppa-kokoukselle (ASEM) sekä Aasian ja Euroopan parlamentaariselle kokoukselle (ASEP) olisi annettava enemmän arvoa EU:n ja ASEANin välisinä pysyvinä hallitusten ja parlamenttien keskustelufoorumeina ja niitä olisi laajennettava edelleen;

13. kannustaa ASEANia kehittämään omaa asemaansa Kiinan, Japanin ja Yhdysvaltojen vastakkaisten taloudellisten ja turvallisuusintressien välissä; toivoo, että EU voisi olla ASEANin aktiivinen poliittinen kumppani sen pyrkiessä löytämään ei-sotilaallisia ratkaisuja keskeisiin geostrategisiin ja turvallisuushaasteisiin; katsoo, että EU voisi jakaa kokemustaan konfliktien ennaltaehkäisyn, ratkaisemisen ja riitojenratkaisun alalla raja- ja aluekiistojen hallinnassa, jotta voitaisiin edistää rauhaa ja vakautta alueella;

14. on huolestunut viimeaikaisista tapahtumista Etelä-Kiinan merellä ja pitää myönteisenä osapuolten toiminnasta Etelä-Kiinan merellä annetun julistuksen täytäntöönpanoa käsittelevän työryhmän työtä, jolla pyritään löytämään rauhanomainen ja kaikkia osapuolia hyödyttävä ratkaisu alueen merirajakiistaan;

15. kannustaa unionia edistämään alueen geopoliittisten jännitteiden lieventämistä luomalla tiiviit suhteet ASEANiin, mikä edellyttää konfliktinratkaisumekanismien tehostamista;

16. panee merkille ASEANin jäsenvaltioiden ponnistelut merirosvouksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden alalla ja on tyytyväinen tähänastisiin myönteisiin raportteihin; korostaa alueen merenkulkuväylien maailmantalouden kannalta tärkeää ja monitahoista luonnetta sekä niiden haavoittuvuutta ja katsoo, että EU:n olisi otettava tämä jatkuvasti huomioon toimissaan tällä alueella;

17. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa tarjoamaan edelleen tukea ASEANin sihteeristön ja instituutioiden valmiuksien kehittämistoimiin EU:n kokemusten pohjalta; ehdottaa, että EU tarjoaisi tätä tukea jatkossakin ASEANin alueellisen integraation tukiohjelman (ARISE-ohjelma) kautta;

18. kannustaa tukemaan alueiden välisiä taiteilijavierailuja ja kehottaa jäsenvaltioita edistämään ASEANin alueen laajempaa näkyvyyttä valtion omistamissa tiedotusvälineissä ja koulutuksessa sekä lisäämään näkyvyyttään alueella kulttuuri-instituuttien avulla tai muilla keinoin, mikä laajentaisi ja syventäisi kulttuurisiteitä ASEAN-maiden kanssa sekä parantaisi ja edistäisi keskinäistä kulttuuritietämystä ja -vuoropuhelua;

19. katsoo, että on syytä harkita kulttuurivuoden järjestämistä vuosittain vaihtuvin aihein, ja toteaa, että tällä tavoin jokin EU:n jäsenvaltioista voisi olla esillä ASEANin jäsenvaltioissa ja vastaavasti ASEAN-maa voisi olla esillä Euroopassa;

20. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU on tällä hetkellä useimpien ASEANin jäsenvaltioiden tärkein kumppani tieteellisen yhteistyön alalla, ja ehdottaa, että komission tutkimuksen ja innovoinnin Horisontti 2020 -puiteohjelmaa edistettäisiin aktiivisemmin alueen tiedeinstituutioiden kanssa;

21. korostaa nuorten liikkuvuutta edistävien Erasmus-ohjelman kaltaisten vaihto-ohjelmien merkitystä EU:n ja ASEANin korkeakoululaitosten kulttuurienväliselle opiskelija- ja tutkimusyhteistyölle; kehottaa perustamaan ASEANin tutkimuskeskuksia eurooppalaisiin korkeakouluihin ja EU:n tutkimuskeskuksia ASEAN-maiden korkeakouluihin ja laajentamaan mahdollisuuksia suorittaa yhteistutkintoja; katsoo, että EU:n on laajennettava englanninkielisiä korkeakouluohjelmia, jotta helpotetaan aasialaisten opiskelijoiden pääsyä eurooppalaisiin korkeakouluihin, ja samalla olisi helpotettava EU:n tutkijoiden pääsyä yhteisiin tutkimusohjelmiin Aasiassa, myös yhteistyössä ASEANin korkeakouluverkoston (AUN) kanssa;

22. kehottaa erityisesti uuden kumppanuusvälineen avulla toteuttamaan toimia, joilla syvennetään säännöllistä kanssakäymistä ja vastavuoroista oppimista esimerkiksi monikulttuurisista yhteisöistä ja demokraattisista valtiorakenteista 2000-lukua varten; korostaa tarvetta ottaa huomioon vähemmistöjen oikeudet ja edistää sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä, parantaa tyttöjen ja naisten elämänlaatua, sosiaalisia normeja ja työelämän normeja, myös poistamalla pakkotyö ja lapsityövoiman käyttö, edistämällä asianmukaista työsuojelua ja oikeudenmukaisia työoloja ja kehittämällä kestäviä ja kattavia valtion sosiaaliturvajärjestelmiä, oikeus- ja turvallisuusjärjestelmiä ja taloudellista yhteistyötä sekä muita asianmukaisia toimia;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

23. painottaa, että on tärkeää kehittää ihmisten välisiä yhteyksiä ja antaa arvoa Aasia-Eurooppa-säätiön (Asef) työlle, jossa säätiön ydintehtävänä on kehittää siviiliyhteiskuntien yhteyksiä molemmilla alueilla; kehottaa EU:ta omaksumaan pelkkää jäsenroolia aktiivisemman ja näkyvämmän institutionaalisen roolin;

24. kehottaa käynnistämään ystävyyskaupunkeja koskevan aloitteen, jotta Euroopan alueiden sekä Aasian alueiden välille voidaan luoda yhteyksiä, joita toistaiseksi on ollut vain vähän;

25. kehottaa EU:ta lisäämään alueellista yhteistyötä ASEANin kanssa katastrofien ja kriisien ehkäisyssä ja hallinnassa sekä suurissa haasteissa, kuten kestävä kehitys elintarviketurvan, luonnonvarojen hallinnan (myös vesivarojen ja meren luonnonvarojen käyttö, Mekongin alue mukaan lukien), maatalouden investointien, pienviljelijöiden tukemisen, kaupungistumisen, yhteyksien kehittämisen ja liikenteen alalla sekä ilmastonmuutoksen, uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja uusiin energiamuotoihin siirtymisen, matkailun, tutkimuksen ja innovoinnin alalla;

26. panee merkille, että köyhyys on edelleen ASEAN-maissa ongelma, joka vaikuttaa pääasiassa naisiin, heikosti koulutettuihin, maaseutualueisiin sekä etnisiin tai uskonnollisiin vähemmistöihin; pitää siksi tarpeellisena, että vauraus jaetaan paremmin ja edistetään sosiaalista oikeudenmukaisuutta kaikilla tasoilla, ja katsoo, että tarvitaan edelleen uusi EU:n strategia, jolla tuetaan kehitystä ja torjutaan epätasa-arvoa näissä maissa, myös tarjoamalla mahdollisuuksia saada rahoitusta mikroluottojen avulla; uskoo, että tällaisen strategian olisi perustuttava erityisesti seuraaviin periaatteisiin: kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus, tuen pitkän aikavälin vaikuttavuus, sosiaalisten perustarpeiden asettaminen etusijalle ja kansallisten toimijoiden osallistuminen, mukaan luettuina kansalliset parlamentit, paikallisviranomaiset, kehitysyhteistyötä tekevät kansalaisjärjestöt ja kansalaisyhteiskunta;

27. korostaa, että EU:n olisi tarjottava tukea ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan valmiuksien kehittämiseen sekä teknistä apua ASEANin nais- ja lapsiasiaintoimikunnalle;

28. suhtautuu toiveikkaasti tehostettuun yhteistyöhön ja keskinäiseen lähentymiseen ihmisoikeusasioissa, kuten sananvapaudessa ja tiedotusvälineiden vapaudessa, kokoontumis- ja yhdistymisvapaudessa, mukaan lukien ammattijärjestöt, ja katsoo, että EU:lla ja ASEANilla on omat alueensa, joilla on parantamisen varaa, esimerkiksi maahanmuuttajien ja vähemmistöjen kohtelu;

29. uskoo, että ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan toimivallan tarkistus tarjoaa tilaisuuden vahvistaa sen roolia; kehottaa ASEANia kehittämään normeja ja sääntöjä, joilla edistetään ihmisoikeusjulistuksen täytäntöönpanoa; korostaa, että ASEANin jäsenvaltioiden kansainvälisen oikeuden mukaiset velvoitteet syrjäyttävät tämän julistuksen mahdolliset ristiriitaiset määräykset; ehdottaa lisäksi, että ihmisoikeusloukkauksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi ja seuraamusten asettamiseksi olisi tulevaisuudessa kehitettävä alueellisia mekanismeja, jollaisia jo on muilla alueilla, esimerkkinä Euroopan ihmisoikeustuomioistuin; kannattaa tehostettua yhteistyötä ihmisoikeuksia koskevissa yhteisissä huolenaiheissa;

30. kehottaa EU:ta lisäämään tukeaan ja yhteistyötä korruption torjumiseksi muun muassa edistämällä korruption vastaisen YK:n yleissopimuksen ratifioimista ja täytäntöönpanoa;

31. kehottaa komissiota jatkamaan ASEAN-maiden auttamista, jotta ne voivat vähentää edelleen maiden välisiä eroja, ja tukemaan niitä poliittisessa, taloudellisessa ja institutionaalisessa yhdentymisessä alueellisella tasolla kiinnittämällä erityistä huomiota vähiten kehittyneisiin maihin (Kambodža, Laos ja Myanmar);

32. kehottaa ottamaan käyttöön vuonna 2004 annetut EU:n maapolitiikan suuntaviivat maananastuksen torjumiseksi; korostaa erityisesti, että avunantajien olisi toteutettava maapolitiikkaa, joka suunnataan pienviljelyn puolustamiseen ja vahvistamiseen;

33. arvostaa ASEANin jäsenvaltioiden päätöstä julistaa ASEANin alue ydinaseettomaksi vyöhykkeeksi ja katsoo, että muiden olisi seurattava niiden esimerkkiä;

34. ilmaisee huolensa ympäristöpolitiikasta, erityisesti laittomista hakkuista, metsäpaloista ja niiden aiheuttamasta savusumusta, jolla on erittäin kielteisiä vaikutuksia myös ASEANin raja-alueilla; pitää valitettavana, että EU:n biopolttoainepolitiikka edistää öljypalmuntuotannon nopeaa leviämistä, joka johtaa köyhän maaseutuväestön riistämiseen

ja/tai sen syrjäyttämiseen öljypalmuviljelmiltä; pitää siksi olennaisen tärkeänä, että tuetaan kehitysavun puitteissa köyhien oikeuksia maavaroihin kehitysmaissa; kannustaa voimakkaampiin toimiin ympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemiseksi, pitää kiitettävänä ASEANin biologisen monimuotoisuuden suojelukeskuksen tekemää työtä ja suhtautuu toiveikkaasti EU:n ja ASEANin tiiviimpään yhteistyöhön ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa;

35. kehottaa ASEANin jäsenvaltioita pääsemään sopimukseen koordinoiduista toimista, joilla ehkäistään ja torjutaan ympäristön kannalta tuhoisia metsäpaloja; kehottaa Indonesiaa ratifioimaan vuonna 2002 tehdyn alueen metsäpaloista johtuvan savusumun aiheuttamaa saastumista koskevan sopimuksen;

36. painottaa, että EU:n olisi tehostettava toimintapoliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä ihmisoikeuskysymyksissä, mukaan lukien etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen ihmisoikeudet, ja vastaavasti, samalla kun turvataan ilmaisunvapaus ja tiedon vapaa kulku, yhteistä huolta aiheuttavissa aiheissa, jotka liittyvät oikeusvaltioon ja turvallisuuskysymyksiin, kuten kansainvälisen rikollisuuden, korruption, veronkierron, rahanpesun sekä ihmis- ja huumekaupan ja terrorismin torjunta, asesulku, aseistariisunta, meriturvallisuus ja kyberturvallisuus;

37. on huolestunut kaupunkikehitykseen liittyvistä haasteista, joita ASEAN-maat joutuvat kohtaamaan talouskehityksensä johdosta ja jotka liittyvät muun muassa maalta kaupunkeihin suuntautuvan muuttoliikkeen hallintaan, kaupunkisuunnitteluun, infrastruktuurin ja peruspalvelujen tarjontaan, slummiutumisen estämistä koskeviin toimiin sekä puhtaan ja uusiutuvan energian käyttöön keinona torjua saastumista; kehottaa komissiota tekemään ASEAN-maiden kanssa yhteistyötä näihin ongelmiin keskittyvien strategioiden parissa;

38. ehdottaa, että tuetaan alueellista taloudellista yhdentymistä, erityisesti tavaroiden, palvelujen ja investointien vapaan liikkuvuuden sekä ammattitaitoisten työntekijöiden liikkuvuuden alalla, ja tehostetaan edelleen yhteistyötä katastrofi- ja kriisinhallinnassa, turvallisuusasioissa, köyhyyden torjunnassa ja muuttoliikkeeseen liittyvissä asioissa;

39. muistuttaa, että on myös tärkeää tukea kasvavaa yksityistä sektoria vahvistamalla vuoropuhelua eurooppalaisten ja aasialaisten yritysten välillä sekä yhteistyötä julkisen ja yksityisen sektorin välillä rahoitusta, investointia, taloutta ja kauppaa koskevissa asioissa, mukaan lukien eurooppalaisten pk-yritysten kansainvälistyminen ja niiden markkinoille pääsy, sekä meneillään olevan talouskriisin puitteissa; kannustaa vaihtamaan tässä asiassa parhaita käytäntöjä EU:n ja ASEANin kesken;

40. panee merkille, että useille ASEAN-maille tekstiilien vienti EU:hun on tärkeä ala, ja muistuttaa, että GSP- ja GSP + -järjestelyjen myöntäminen edellyttää, että pannaan täytäntöön työelämän perusnormit sekä kestävän kehityksen kannalta olennaisen tärkeät ILOn ja muut keskeiset kansainväliset yleissopimukset;

41. kehottaa ASEANin jäsenvaltioiden johtajia tukemaan EU:n tavoitetta osallistua tuleviin Itä-Aasian maiden huippukokouksiin EU:n liityttyä Kaakkois-Aasian ystävyys- ja yhteistyösopimukseen;

42. suhtautuu myönteisesti Burman/Myanmarin rauhanprosessiin ja demokraattisiin uudistuksiin, jotka avaavat historialliset mahdollisuudet lujittaa merkittävästi EU:n ja ASEANin suhteita; on kuitenkin edelleen erityisen huolestunut etnisten vähemmistöjen tilanteesta; kehottaa Burman hallitusta ja sen ASEANiin kuuluvia naapureita pyrkimään kaikin keinoin parantamaan erityisesti rohingya-kansan elinoloja ja kansalaisoikeuksia;

43. on tyytyväinen siihen, että Kambodža ja Filippiinit ovat ratifioineet kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) perussäännön, ja vetoaa kaikkiin ASEANin jäsenvaltioihin, jotta ne toimisivat samoin; vetoaa lisäksi kaikkiin ASEANin jäsenvaltioihin, jotta ne noudattaisivat maailmanlaajuista suuntausta kuolemanrangaistuksen poistamiseksi; kehottaa ASEANin jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön korruption vastaisen YK:n yleissopimuksen;

44. kiittää Indonesiaa ja Filippiinejä niiden aktiivisesta osallistumisesta avoimen hallinnon kumppanuuteen (OGP) ja niiden sitoutumisesta edistämään hallinnon avoimuuden lisäämistä ja viranomaisten lahjomattomuutta; ehdottaa, että muut ASEAN-maat hakevat OGP:n jäsenyyttä ja kehittävät omat toimintasuunnitelmansa tiiviissä ja merkityksellisessä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan ja ruohonjuuritason järjestöjen kanssa;

45. ilmaisee kuitenkin huolensa siitä, että monissa ASEAN-maissa maananastustapaukset ja hallitsevaan eliittiin liittyvät rankaisemattomuus- ja korruptiotapaukset vaarantavat alueen valtavan taloudellisen ja sosiaalisen edistyksen;

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Euroopan ulkosuhdehallinnolle, neuvostolle ja komissiolle, ASEANin parlamenttien väliselle yleiskokoukselle (AIPA), ASEANin sihteeristölle sekä ASEANin jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.